

Warszawa, 2015 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Pacjenta
Krystyna Barbara Kozłowska

RzPP-ZPR.420.31.2015.AGL

Pan
prof. dr hab. med. Marian Zembala
Minister Zdrowia
ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa

Działając na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta¹, Rzecznik Praw Pacjenta zwraca się z prośbą o analizę poniżej przedstawionego zagadnienia i poinformowanie Rzecznika Praw Pacjenta o podjętych działaniach.

Podstawowym zadaniem Rzecznika Praw Pacjenta, zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta², jest ochrona praw pacjentów, określonych w niniejszej ustawie oraz przepisach odrębnych. Rzecznik Praw Pacjenta na bieżąco gromadzi i analizuje informacje związane z systemem opieki zdrowotnej, a następnie podejmuje działania w ramach przysługujących kompetencji w celu zapewnienia pacjentom przestrzegania ich praw.

W ocenie Rzecznika Praw Pacjenta dostępność do świadczeń zdrowotnych jest podstawową gwarancją realizacji prawa pacjentów do świadczeń zdrowotnych, uregulowanych w rozdziale 2 ww. ustawy. Mając powyższe na względzie, Rzecznik Praw Pacjenta zwrócił się między innymi do Pana Prof. dr hab. Janusza Bohosiewicza, Konsultanta krajowego w dziedzinie chirurgii dziecięcej, o przedstawienie opinii i wniosków dotyczących ewentualnych problemów i obszarów wymagających naprawy w obszarze reprezentowanej dziedziny medycyny.

¹ Dz. U. z 2012 r. poz. 159, z późn. zm.

W odpowiedzi na powyższe, Pan prof. dr hab. med. Janusz Bohosiewicz wskazał, iż za najważniejszy problem uważa konieczność zwiększenia obsady lekarskiej w terenowych oddziałach chirurgii dziecięcej, ewentualnie stworzenie nowych oddziałów w wybranych województwach.

W tym miejscu warto zwrócić uwagę, iż Rzecznik Praw Pacjenta uzyskał również sygnały w zakresie możliwych problemów z zabezpieczeniem świadczeń zdrowotnych w dziedzinie chirurgii ogólnej, które mają wynikać z małej liczby osób kształcących się na przedmiotowej specjalizacji. Z powyższych informacji wynika, iż spada liczba osób podejmujących kształcenie w tym kierunku. Jednocześnie analiza wiekowa grupy wykonującej zawód prowadzi do wniosku, iż w najbliższych latach duża liczba lekarzy chirurgów zaprzestanie wykonywania zawodu z uwagi na podeszły wiek.

Stosownie do sporządzonego dla Ministerstwa Zdrowia opracowania *Specjalizacje lekarskie w Polsce. Stan obecny, perspektywy rozwoju w latach 2010-2015 w dziedzinie chirurgii ogólnej*³, wskazać należy że w związku z wydłużeniem życia zarówno kobiet jak i mężczyzn liczba osób w wieku podeszłym będzie rosła. Z tego też powodu należy prognozować konieczność zwiększenia liczby chirurgów ogólnych w następnych latach, w szczególności, że z analizy przedmiotowego raportu – na dzień jego sporządzenia – wynikało, iż w Polsce liczba chirurgów ogólnych należy do najniższych w Europie.

Wskazać należy, iż teza zamieszczona w przedmiotowym opracowaniu, pozostaje aktualna również obecnie, o czym świadczą sygnały zarówno ze strony mediów, jak i środowiska lekarskiego.

Powyższa sytuacja, w przypadku braku podjęcia działań ze strony uprawnionych organów, może doprowadzić do naruszenia prawa określonego w art. 6 ust. 1 oraz art. 8 ustawy, zgodnie z którymi pacjent ma prawo do świadczeń zdrowotnych udzielanych zgodnie z aktualną wiedzą medyczną oraz z należyłą starannością przez podmioty udzielające świadczeń zdrowotnych w warunkach odpowiadających określonym w odrębnych przepisach wymaganiom fachowym i sanitarnym.

Z ostatnich doniesień medialnych wynika, iż Ministerstwo Zdrowia podjęło wielokierunkowe działania w celu poprawy przedmiotowej sytuacji.

W związku z powyższym wnoszę o odniesienie się do przedmiotowych zagadnień, w tym udzielenie odpowiedzi na poniższe pytania:

³ http://www.mz.gov.pl/_data/assets/pdf_file/0018/7632/5_chirurgia_ogolna_13072011.pdf, Prof. dr hab. med. Jan Kulig, data publikowania: 21 czerwca 2011 r.

1. Jakie działania legislacyjne oraz organizacyjne zostały bądź zostaną podjęte celem zabezpieczenia niezbędnej liczby lekarzy o specjalizacji chirurgia ogólna oraz chirurgia dziecięca w podmiotach leczniczych, w szczególności w placówkach szpitalnych udzielających świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych?
2. W jaki sposób Minister Zdrowia planuje zabezpieczyć realizację świadczeń w przypadku wystąpienia niedoboru personelu w perspektywie długoterminowej?
3. Czy do Ministra Zdrowia wpływały sygnały w zakresie braku zabezpieczenia świadczeń zdrowotnych z zakresu chirurgii ogólnej lub dziecięcej bądź informacje o niedostatecznej licznie oddziałów, a jeśli tak, to jakie działania zostały podjęte lub są planowane w związku z przedmiotowym problemem?

Oczekując na odpowiedź – pozostaję w przekonaniu, że podjęta wspólnie analiza wskazanego zagadnienia przyczyni się do pełnej realizacji przysługujących pacjentom praw.

Do wiadomości: Pani Ewa Kopacz, Prezes Rady Ministrów, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów, Al. Ujazdowskie 1/3, 00-583 Warszawa.